

Zamítnutí žádosti o udělení státního občanství ČR z důvodu ohrožení bezpečnosti

Abstrakt

Tato diplomová práce se zaměřuje na rozbor menšinového názoru, který se zakládá na tezi, že omezení procesních práv žadatelů o státní občanství, kterým byla žádost zamítnuta z důvodu ohrožení bezpečnosti, není plně v souladu s principem proporcionality a právem na spravedlivý proces. Při posuzování, zda byl zachován princip proporcionality se vychází z porovnávání hodnoty bezpečnosti státu a potenciálního zásahu do základních práv a svobod žadatelů. Dále se tato diplomová práce věnuje postupu ministerstva vnitra ČR při posuzování stanovisek zpravodajských služeb ČR a Policie a ČR a roli Ústavního soudu ČR a veřejného ochránce práv v procesu přezkoumávání potenciálního zásahu do (základních) práv a svobod žadatelů o státní občanství. Pro účely rozboru výše nastíněných výroků je použita především judikatura Ústavního soudu ČR k ustanovením § 22 odst.3 a § 26 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky, a důvodová zpráva k tomuto zákonu. Své místo mají však i studie akademiků – například JUDr. Miluše Kindlové M.Jur., PhD.

Závěrem diplomové práce je, že omezení procesních práv žadatelů představuje mimo jiné absence přístupu k odůvodnění jejich zamítnuté žádosti a dále existující soudní výluka. Práce odhaluje, že společným působením jednotlivých omezení dochází k výše zmíněnému zásahu do práva na spravedlivý proces. Přičemž zásahy do práva na spravedlivý proces nejsou spatřovány pouze v samotné kumulaci omezení procesních práv, nýbrž především v tom, že takovým omezením procesních práv dochází u žadatelů, kterým byla žádost z důvodu ohrožení bezpečnosti neprávem, k zásahu do jejich (základních) práv a svobod, a to například do práva na zachování lidské důstojnosti, osobní cti a ochrany jména; a práva na ochranu před zasahováním do soukromého a osobního života.

Klíčová slova: státní občanství, bezpečnost státu, spravedlivý proces.